

ГОЛОС УКРАЇНИ

Газета Верховної Ради України

№ 212 [1962] • Субота, 5 листопада 1994 року • Ціна договірна

"Що можеш ти, розгублене дитя, Зробити для вселюдського прогресу?"

Все, що ми робимо в цьому житті, так чи інакше належить майбутньому, по-іншим при-
в'язаним. І жов-
тень 17-го, і тра-
вень 45-го, і гі-
гантським кро-
ком до якого бу-
ло визволення
Києва від фа-
шистських оку-
пантив в листо-
паді 1944 року... І
багато що інше.

Мабуть, кожно-
му з нас, й збіле-
ному сивиною
старика, чий бу-
валий у дубаль-
цях китель при-
крашений орден-
ми чи то скром-
ним «колодочка-
м», й ось цьому
безтурботному
хлопчакові біля
пам'ятника Сла-
ви, доводилось
чути: «Може,
хоч ви поживе-
те...»

У словах цих —
надія, що вмирає,
як відомо, остан-
ньою, в них же
— гіркота влас-
ного буття. А
ще стоїть віра
в те, що труд був
недаремний.

Адже й револю-
цію вершили із
святою вірою у
світле майбутнє,
і війну пройшли з
нею ж... Віра ру-
хає нами.

У що віримо те-
пер?

(Закінчення на
9-й стор.).

Читайте в суботньому
номері:

3 стор

Ми спитали про
революцію, нам
розповіли про жит-
тя

Інтерв'ю на вулиці

4-5 стор.

6 листопада — день виз-
волення Києва від
фашистських окупантів

6 стор

Київ — політичний
барометр країни

Інтерв'ю з головою Київради
Леонідом Косаківським

7 стор.

Миттєвості
часу

Світ у фото-
фактах

8 стор

Заява парламен-
тської фракції
«Комуністи України — за соціальну
справедливість і народовладдя»

10-11 стор.

Література.
Мистецтво.
Театр

12-13 стор.

ХОЛЕРА —
ЦЕ ХВОРОБА БІДНИХ

16 стор.

Спортивний
огляд

Роздуми біля парадного під'їзду
Марко ЦИБУЛЯ

І був жовтень...

Схоже, над колиновою шостою частиною пласти, а нині її уламками вилучили. Невоміжні жорстока рука пірнула вштовпувати таке собі місце для експериментів, обкутаних своїх ідей, щоб потім результатом використання репта світу. Жажали і дналися з бездушності її суворості того поведінки, який, час від часу, граючись кидає на оттар своїх задуху м'якшій, м'якшій життє і ніби не може заспокоїти.

Жовтень 1917-го. Революція. Громадська війна. Кров, зади. І все для того, щоб робочий ані добре жия. Якщо тоді хтось і віри у можливість керування країною «кухарками», то нині це питання відпадало саме собою. А що означає добре жити? Припустимо, це гарантія звання нормальної людини, мати житло, пристойне харчування, перспективи піднятися соціальним соціального буття. Досягти тоді чогось подібного? На першому етапі з певними застереженнями можна сказати — так. Тому що були зруйновані суспільні зв'язки. Утворилися інші, які треба було залопотувати, аби зміцнити перманентний фундамент. Але ось усталася райком, обком, ЦК, Міністерства і таке інше, і таке інше. Пізніше пробитися туди стало проблематично. Виникала раса, ака міжно зм'якнула лави і не допускала чужинців. Це природо. Ще дрені казали, що будь-яка революція є перероздаді суспільних благ.

Що ж у підсумку 17-го? Захід дуже швидко зробив левисю. Практично в усіх країнах Старого і Нового світу трауляні мають стільки прав і свобод, скільки у буревісному Жовтні й не синаюся. І не тому, що їхні батіги дуже полюбляють своїх співграмою, а тому, що батіги не хочуть, щоб ті співграмодини, одного разу розлашнувшись, завилися соціальним перероздаді. Країне віддали долар (марку, фунт) долярно, аніж втратили багатство, а то і саме життя. Ось так і вийшло, що з них (на Заході) соціалізм, про необхідність якого так багато й довго говорили більшовики, більше, аніж був у наші, окремо взяті країни.

Уто йно знає, як він розвивався після 17-го, який не створив потужний реперсний механізм, що на усіх рівнях шостої частини пласти і аних шорак. Скільки людських життів не витримало б шаленої їди й багата керманічів, чим би це закінчилося — гвалти марно.

Вибухну 41-й. Вистомали, перемоги. Визволили свої міста та не пі-Фоні і трохи Алі.

Захід, засвоїв урок, переорієнтувався і, рішуче перебуваючи економіку, голові зусилля спрямував на задоволення потреб найбідніших верств населення. При цьому ажив захід, аби не попорілася всевітня трагедія. Ратом виявилося, що переможиці у військовій програмі. Вигнали практично у всіх напрямках політико-економічного обшатування країни.

Завдавало 6, край. Час робити висновки. Та ні, 3 упертість приречених продовжувати розвивати, поглиблювати «аоснення». Використовували усілякі буржуазні псевдоаналізи у наші, що «аоснені капіталізм» коли-небудь рухався на усіх рівнях змозже замойорити війсьній параді. Вирішили ратом, що немає чого нам судити по національних кватирках, будемо ось «радянським народам». Алея, може, й добра. Та ось не хочуть мусульмані сао іста, хоч гвалт країне. Добропорядні християни не по-дожувати місти шість (можливо, більше, можливо, менше) аргументів, бо з однією не завжди ладиться мовка. Народи свої соковнічн коридора хочуть бачити на землі, а не на карті. І руки в керманічів стомилися жити та батіг тримати.

Захиталося, а потім і взагалі... Зрадли. Тепер хочеш сам собі господар. Можна життя на свій розсуд улаштувати. Та загалом важко спадати визнавали. Аліна, аажко. І знову крах. І в коашній метрополі переді суспільних бід, лад тут аже. Знову був жовтень. Стреляли. Але вони там, застася, потроху приходить до тьми. І, схоже, не проти знову еліного ізадового для цієї самої одної шостої пласти прилаштувати.

Віатковий інженер, який адокументує й матері міст руських. Майже щоденні збори. Не працюються спроби щод відрадіти, скасувати, затори, а то й у стару колю повернут. Дев'ятого алаа поки що не було.

Але Україну Великий Експериментатор таки не забув. Чорнобиль алашину. Ініні аосточно зрозуміли — АЕС мають бути безпечними. Шопоралми, ми на не грошей не маємо. Але ми боремося. Боремося і з баністю, і з багатством, і з мафією. Одна радсть: повторного жовтня не було. Дасть Бог і не буде. Якщо розуму вистить.

Шхатрі Донецької області погрозують страйком

ДОНЕЦЬК (Українофрм). Починаючи з першої асті, гірники Донецької області оголошили перестрайковий стап. Таке рішення прийняли учасники проведеної урону у Донецьку наради представників і нті аугільних об'єднань. І учасники також вирішили аборітись 10 листопада для повторного обговорення проблем, пов'язаних з підвищенням ціни. Перебачається, що в роботі наради візьмуть участь представники асті гірничо-збагачувальних об'єднань, а також представники асті 1 асоціації. І нідів. Вони кагатирно проти створення у Україні Міністерства вугільної промисловості, тому що, на їх думку, міністерство може стати не однією розподільчою установою, що збільшить кількість управлінь, але аж ціак не поліпшить організацію виробництва.

Олітика

Ми спитали про революцію, нам розповіли про життя...

Володимир БАЗУН, 1918 року народження, агроном, пенсіонер, ветеран війни (11 років служив в армії):

— Жовтень революції недарма називають Великою. Вона Велика не тільки для мене, а й для всіх людей колишнього СРСР, та й не тільки його. Бо вона зм'якнула їх від роботи, експлуатаційної експлуатації царським режимом. До речі, зм'якнула всіх — Україну, Росію, Білорусію, інші країни колишнього СНД. Кажуть, Ленін і купка більшовиків, скориставшись моментом, тоді захопили владу. Але ж революція починалася без нього, а жовтень повстання готував і здійснював уродженець Кіровоградщини Лев Троцький.

Революції була неминуча, бо вона контестувала прагнення пригнобленого люду до свободи, щастя і справедливості. І вона така досить проста: дати народу свободу слова, аспірацію на найголгошітші соціальні завоювання — право на працю, відпочинок, безплатне навчання, медичне обслуговування, задоволення своїх духовних потреб, забезпечення в старості.

Я, наприклад, залишився круглим сиротою щесть років. І ким би я був, аби не революція? Наймитом, батраком? А задики Радніської влади і почав навчатися в семінарській школі, по і закінчив нічий правничий і колегіє йовий, а чотирнадцятирічним віці. Потім, у 1937-му до-бровільно пішов у армію. Як то казуть, «від дівчини до дівчини» пройшов усю війну.

А який вплив справила революція на життя людей в інших країнах світу, які нині менюють алашми, зрубіли жем? Ої права, соціальні гарантії, що вони мають нині, — це результат героїчних зусиль, страждань і перемог наших українськх і братніх російськх, білоруськх, узбекськх, казахськх та інших народів в країні СНД. Кіровоград.

Володимир ЛІГА, пенсіонер:

— 7 листопада у Галичній завади був видхид, але не святковий день. Студенти під гарозною зняття стинейді вивірялися на демонстрації, партоком зобов'язували до святавання трудової колективної — ої й ас. А віднадіні асхатуку потай, а тепер уже відкрито дещи проголошення ЗУНР — 1 листопада. Слідило «заслужено» революції с, те на і П'янах, рухав добу ймерії — Російської й Австро-Угорської — виникли УНР та ЗУНР.

Кривавий жорстокого репресивного більшовицького доктрина сходи 1939 року, у тому раині це зовсім свіжк. Революції для мене — це смерть захватованого сидкавистини в торль батка. Його зиници в імі революційної діяльності як керівника асхатуку. А потім мовчав, а потім мовчав, а потім відірвалися товарним нагоном до Казахстану. Типові історії типової галицької родки. Як на мене, це дель мме бути елім великої скорботи на території усіх колишніх республік Радніського Союзу.

Михайло СТАРОДУМОВ, 66 років, пенсіонер:

— Жовтень в світом не вважаю, якщо не висловитися це більш різко. За 75 років більшовизму не виконали своїх обіцянок, створили лідару раське життя. Причому на всі території колишнього Союзу. Історично багато роий на Далекому Сході, у Сибіру, в Україні, сповни контрпакти практично ніяких систем, коли служив на флоті, був електростанціонником на заводі. Постійно на мене, робітника, щось тиснуло, щось від мене вимагало, посповнаю прохання керівництва з допомогою демагогічних шість, теймуйку. А потім, коли янішав пенсію після десятилітть тяжкої шидінної роботи, одержує 500 тисяч карбованців пенсії. Живу сам, та дель злову кітці з кішми. Думаю, що нинішнє життя погане тому, що біля алаи знову, як і раніше, комуністи. Вони, у управлінні, вони — на керівних посадах. Куд не кий, — сидить представник старої системи. І знову раське життя, страп перед бланшеванням ціи, злиднями. Отакє свято... Херсон.

Серфаміа ГІМЕНСЬКА, воїні трейбуа № 566, що поламався на Жовтній площі Запоріжжя:

— Дуже прикро, що ці свята готують алашувати. Коли я бачу червоного прапорок, вірю у мене серце риде. І — сліди на очі. Я просто любив Радніську владу. Переконала: коли б не було Радніської влади, б, напевне, не зміла ні писати, ні читати. Зрентало, за Радніської влади я закінчила десять класів, тежучу — за іншого режиму все це було б для мене неможливо.

А це обсяго мені як робочій людині за Радніської влади жилось непогано. Ми були більш-менш забезпечені, зарплата на прожиток вистачало. Першим чином зайняв а Космічником мікрофонів а магазин — одні речі. Навіть хліба не змог а купити, бо люди брали на запас по десять алашків, бо-

Фото Сєрпія КОВАЛЬЧУКА.

ячесь подорожництво. І так усе «требує», бо спробувати і голуду, й усюго іншого...

Звичайно, якщо «вершущка» вирішила, що Радніський алаш не підходить, нехай буде — ті то виділило. Але, як на мене, нем за неї жалос несподібно. Особливо як аї аїталь б і повсеріяні! За інішч — не знаю... Якщо ж щось незнайоме казала, нехай мене хоч не арештують...

Роман ВЛАСЕНКО, вчитель історії, 23 роки:

— Мому відповісти одностайно: то була авантажра жменем більшовиків, які захопили владу, аби розмукати пожежу на всю Європу і спробувати підкорити Російській імперії інші народи. Вони не думали про благо народу, бо з самого початку і впродовж усюго періоду наівання комуністичного режиму вели страшний трепер проти того ж народу. Баже після другої світової війни коли отримували незалежність народи Азії, Африки та Латинської Америки, в СРСР з новою силою почалися переслідування інакомисленців, які боролися за свободу для своїх народів, за вільне, незалежне життя. Чергову річницю більшовицького переноруту, на мою думку, треба не відзначати, а огоршати цей дель дієм національно-грозну і повсюдно вимістє державні прапори з трудними стрічками. Я дуже радий, що такої думки дотримуються абсолютно всі молоді, з якою мені доводилося спілкуватися у університеті, і сьогодні, по його закінченні, — а шкоти та поза нею.

Ялта.

Стєпан ПРОКОПЧУК, 42 роки, воїні:

— Невме свята. Свята — воно тоді, коли воно свято. Ось коли, наприклад, Різдво чи Великдені. Ніхто не дає аказків, щоб святалися, але воно приходить... І в ділі радсть. Як, скажімо, Трійца або Водохреще...

Так, я теж колись відзначав «жовтєві свята». По-троякості: якщо не приїдеш на демонстрацію, то... Але те все минуло. Кому хочеться святкувати, хай святкує.

Рівне.

Василь ДРИГОЗА, 58 років, голова колективного сільськогосподарського підприємства «Жовтень» Звиньського району Полтавської області:

— Це — історія людства. Бо не Ленін зробив революцію, а народ. А цей факт не можна кудись подіти, сховати. До революції ми приїшли історично, аби на планеті була і жась друга суспільно-політична формація. А тому не погоджуєся в тім твердженнях, що соціалістичний лад не автарма переміг...

Що мене сьогодні найбільш непокоїть? Аби не було контрреволюції (не якщо горбачовська перебулоу вважати за мирну революцію). Я не знаю, чи є така небезпека, але знаю напевно, що тається вона не серед простого люду. У низах ніхто не почне стріляти один в одного. Небезпека — у протиставленні політиків. Але сьогодні асе-таки свято, і тому у бажую усім людям миру, алади, здоров'я, шість і єдності.

Богдан Ігоревич, ровесник самому собі

На фото праворуч: Богдан Туровський

A black and white photograph capturing a somber scene of war's aftermath. In the foreground, a line of soldiers, their forms dark and silhouetted against the light, wades through a shallow river. The water reflects the light, creating a shimmering path. In the background, a massive, snow-covered mountain peak dominates the center of the frame. On either side of the mountain, the remains of ancient cities are visible, their stone walls and structures reduced to ruins. The overall atmosphere is one of desolation and the stark contrast between nature's grandeur and human-made destruction.

А тим, хто побував там, сьогодні від однієї істії до двох істії. І варто їм пережити чару, як знову їде в атаку завод... Ми ж, посилаючись на справу, не дослухалися, їх обривало...

А це теж — ціна нашій перемоги, ціна нам з вами, нині живим і здоровим.

Ці фото — в експозиції Музею Великої Вітчизняної війни — виставлені вперше. Трофейні знімки коханих жінок та дітей солдат вермахту. В серед них і знімки в окупованому Києві. Фотографії яких тієї пори не відійшли в музейні архіви. Хіба що тих, кому тієї стоять у профіль і анфас перед німецькими фотокамерами.

Німецька «освіта» в окупованому Києві

...Кільце оточення довкола Києва зімкнулося 14 вересня, а тільки 18-го Сталін дав наказ про відділення військ. В «конті» опинилося 3 мільйони загальною чисельністю білши як півмільйона чоловік, працюючи німцями оповіреною місто ставало школами і школярів німцями шкіль. 20 вересня фашисти зникли штир армії М. Кірилової під Лохвицю Полтавської області, а трохи пізніше регулярні частини Червоної Армії та кінські ополчення, що наступали, були зустрінуті та розбиті Гудеріаном і флансовою авіацією біля Березни. Майже нікому з них не вдалося вийти.

До української столиці вступили німці. Розпочалися 778 днів окупації, вочасний порядку. Новадвинені окупанти не мигнули і мигнули сфери освіти. Руйнуючи мережу радянських шкіл, німці загрили попервах з українськими емігрантськими колами, почали відкривати свої початкові, так звані народні школи. Вважалося, що навчання у них оплодовитиметься частиня дітей віком до 11 років. Усього в Києві відкрито було 41 таку школу з 6470 учнями.

Та до весни про заняття не могло бути й мови — не було чим оплачувати приміщення. Отож окупанти зайнялися «методологічною» підготовкою. В директивній рейхскоманді України про умови відкриття початкових шкіл 1940 року окремим чином: «Кількість вчительських сил для проведення скороченого навчання треба обмежувати. Велі створені більшовицькими органами шкільного контролю й вчителі старших класів звільняються. Пенсії не виплачуються. Використовувати улюблені німцями, плуручани, учнівські та викладацькі бібліотеки, які існували при радянських культурних, заборонено, предмети ці необхідно вилати під окупину. Поки не з'являться нові учбові плани і плуручани, вводяться нові навчання. Вони обмежуються читанням, письмом, лічбою, фізкультурою. Гравки. Може навчання українською або, відповідно, польською. Російську мову викладати більше не треба».

Учителі шкіл були роздані газети, щоб вони прощувалися статті «Школа». Статті відкривалися епіграфом із однієї з промов Гітлера: «Не потрібно дати зробити нічого змінити наше виконання. Сьогодні ми страждаємо від зайвої освіти. Надто розумні — вороги дії. Те, що нам необхідно, — це інстинкт і сила».

Протиставляти фашистській політиці в галузі освіти намагалися культурно-освітній захід ОУН. Одразу після початку війни своїми прибіли деякі діли з еміграції, які створили Український науково-методичний інститут шкільної освіти. Проте культурно-освітня діяльність членів ОУН в Києві тривала недовго.

У лютому 1942 року в Батюшківому Булі були розкриті провади німцями діли освіти ОУН. Цей розкриття був відомий для відомої організації ескавату Державний Акт про відновлення Української незалежної держави, проголошений 30 червня 1941 року.

«Та згодом з освітою в окупованому Києві була, практично, покинута. Коли німецькі власті заваляли про діли відкрити середні та вищі навчальні заклади. Але то були пасти для примусової мобілізації молоді до Німеччини. А вже для Києва було встановлено певну кількість високую школу, яку німці назвали з числа молодих людей. Починаючи з 11 квітня 1942 року і до кінця місяця необхідно було відправляти щоденно по 525 юнаків та дівчат».

Вадим ТРАПЕЗНИКОВ,
заступник директора Державного
педагогічного музею НАН України.

3 неопублікованого

Нова історія тієї війни ще не написана. Відомо одне: за цією ми справді «не постоїли». У новій експозиції Музею Великої Вітчизняної війни, що відкривається недовго до присутності перших осіб держави, представлено цікавий документ — директиву Ставіна командуючому 1-му Українським фронтом: «Не пізніше 5.11. переїхати з адміністративного Київ — Коростень, скіліти це західнілі р.Ірпін... і не пізніше 6-11 заволодіти містом Київ... Рови з'являють це завдання, щти на жорсткі, заважаючи на те, що ці жертви будуть у багату раду ментівми за ті, які доведеться затратити, коли ми операції закінчаться».

Хрестоматій зброєю дозвуть осени 26-го: «Візьмемо Київ до 24-10 рішучі Великою Жовтні». І усе це на фоні обережних наказів союзників, що намагалися уникнути несправедливих жертв. Усе так. Але ось яка штука: історія не пишеться, а відбувається. Тому немає нічого аморального, яке з піною на устах доводили тим, хто брав Київ, що «смертніми» Букуринським «Блакитними» йшли у «несправжній» і неперотрий бій... І нема нічого більш габігнейого, ніж, випучуючи фото ідола, трощити музеїне око.

Все правильно. Ми прочитали багату книжку про війну, і більшість з них розповідали нам неправду, але нас там не було. Букуринський був тактичним прохуном, і форсувати Дніпро у 43-му можна було з багату меншими втратами, але нас там не було! Ми маско право знати й говорити правду, але нас там не було!

ВАЖЛИВА 3 ТОЧКА СВІТУ

У переддень святкування Перемоги у Великій Вітчизняній війні Український національний фонд «Земкорозмінування і примирення» розпочав через «табачки» Ошадбанку скачувати компенсаційні коштів, які згідно з рішенням міжнародної угоди вкляди Федеративної Республіки Німеччини, Російської Федерації, України та Республіки Білорусії мали дати кожді тисячі людей, кому постраждали від нацизму. Кожді — тисячу німецьких марок, кожді — 900, кожді — 400...

У переддень 51-ї річниці визволення Києва з азітвот до директора Фонду Володимира КАЗИМ-РУКА подаватимось, як поспується справа.

— Володимире Федоровичу, до порога вашого кабінету я перетнув чотири поверхи, залишаючи на скілах сніжок і немичів. Вони, здається, не чекали, що в цьому офісі не перебічно літа...

— Це мій бій. Хоч як я вкляди Київський адміністрації, за те, що вклядила поверх під офіс, а все ж щого не врахували, і це треба невідкладно вквирити. А я, здається, набався на інтерв'ю, щоб з'ясувати, чи не врахували під нас організації нашого Фонду, і пропоную почати з 16 червня минулого року...

— Гаразд. Відтоді, як уряд затвердив наш Статут. Починаючи з розробки нормативної бази, якою мали керуватися всі комісії наших Фонду, щоб не було ніякої шові підозри в невідповідності і несправедливості. Створили для цього не лише експертну комісію з 11 чоловік, до речі 8 з них — колишні в'язні концитаторів, а й касачібу комісії, до якої потрапили інтереси людей, постраждалих від нацизму. Одне слово, затверджені з допомогою уряду відповідні положення про створення цих Комісій і Положення «Про порядок і критерії проведення компенсаційних виплат особам, які постраждали від нацистсько-соціалістических переслідувань в роки Великої Вітчизняної війни», залишилися тільки погодити про представництво Фонду у 750 районах України. Уваляється, обидири проблеми?

— Атож, бо чув, що на компенсаційні виплати нашого Фонду можуть розраховувати білши як 600 тисяч

чоловік. То яким чином ми розв'язали казрову проблему?

— Ми вирішили обмежитися своїми представництвами в усіх областях центрів і Києву. А квітні і виявлялися і окремими порівнянці документи укладі райони відділи соціального захисту, які вже мали чималий досвід роботи, пов'язаний з перерахування пенсій і наданням різноманітних пільг людям пошкодженій війною. А вже першу спробу, нехай і запізнілу, хоч кожді реалізувати себе перед мучниками тето, в'язнями концитаторів, тим, хто вкляди за кордон на примусові роботи в роки Великої Вітчизняної, держава зробила у жовтні минулого року Законом «Про статус ветеранів війни і гарантії їх соціального захисту». А вклядивали в жовтні райони та міські відділи соціального захисту. Тому нам залишалося анідукувати семитисяческим тиражем заву-анкету і розслати на місця як перший документ, котрий з'єднує між собою компенсації: «А головною пільгою для кожді є документ, який засвідчує факт нацистського переслідування. Його видають державні архіви України, архіви Служби безпеки, а також архіви інших країн. Міжнародна Служба розшуку Національного Комітету Червоного Хреста може на в'їзть розкрити запит до Міжнародної Служби розшуку МЧХ в місті Амстердамі (ФРН). Там просто-таки розкоши інформаційний банк даних про долі наших аклей кожді, якщо ти хочеш, щоб твоє ім'я було інше, а то навіть і прізвишко, це треба також підтвердити документально».

— Володимире Федоровичу, а скажімо, якщо документів не в жакі бракує...

— Нічого страшного. А вже і відповідальній комісії Фонду, які не лише в усім розберуться, а й порадять, як ліпше поведеться в тому чи іншому разі. Скажу білше на сьогодні, за нашими даними, білши 80 відсотків людей, які постраждали в роки війни, вже отримали статус ветерана і мають право на компенсацію.

— А якщо людина має право, а так судилося, не дожила до діли виплати, бо, як я розумію, виділені на компенсації 400 мільйонів долічмарок надійдуть в Україну в три заходи протягом дожді років... Сьогодні як виплачують...

— 160 мільйонів марок. Усі трудові організації попереді, а до цього ще додадуть відсутність попередніх компютерних записів, звідси з'являється стриманий процесу виплат. Але якщо ми чиняного місяця збільшимо з тисяч, то розгорушми роботу, уявляючи

збільшено до 50 тисяч виплат. Технічний біл справне це вже дозволить.

— Є значно складніша проблема, пов'язана з тим, що не можна поділити ці кошти порівну. Та й невідомо поки що, на скільки їх ділити...

— Хоч і з наших поміркованих мисл розповіді, як експерти кидали в об'єктиві людини, які в ті часи працювали в Німецькій офіційності, а страждала, за її словами, від того, що харчуватися доводилося недовідками інших офіцерів вермахту...

— Було. Але не те, що хотіли. Увалять, що ми й досі не можемо визначити точну кількість постраждалих. Та з кількістю в'язнів концитаторів, неважаючи на широкі вислугування вкляди роботи у засобах масової інформації (члани б відгукнувшись), ми не все зрозуміли. Підприємство, скаржалося, що в Довжичівській області комуністично отримувати 7 тисяч чоловік, проте на сьогодні заваляло про своє право 40 тисяч. А головне — міра страждання людини, яка стала вклядилом у Букенваальді, різнилась від міри страждання людини, яка була примусово на виробництві. Хоч як білше заваляло про теговорити... Через те ми прийняли рішення вже цього року виплатити усім компенсації колишнім в'язням концитаторів і в'язням тето. Максимально постраждимі комуністичні вкляди, які сепю члени бундслатили компенсації вкляди, і тим, кому за відсідаєт. За наших оцінок, разом таких людей — білши 50—60 тисяч.

— За рахунок яких коштів існує наш Фонд? Чи фінансує вас український бюджет?

— У жодному разі. Навпаки. Кошти, що їх ми отримували від зберігання на допозитних рахунках у банках іноземних установ, оподатковували на загальні залога. Утім, це не стосується цілового компенсації. І, як і передалася, не оподатковувалися.

— І останнє запитання. Фонд займається такою делікатною справою, що швидко не може принести: вас можна оцінувати. А чи були такі спроби?

— Були. Але правдива не називаючи. З дуже поважних установ надійшла інформація про те, що, справді, такий-то перебував у концитаторах протягом тривалого часу. Тимчасово, після чого, на компенсацію експертної комісії звернува увагу на те, що до дожді дожді часто переказали з одного концитатора до іншого. Пошквалювали в інших архівах, і з'ясувалося, що переказали його, а точніше, підказали для того, щоб він вкляди в підлілля. Інакше кажучи, на компенсації розраховував зрадник Батюшківий. Але нічого з того не вийшло. Та й не вкляди у будь-якого з нечестивою системою.

Записав Сергій ВУСАТИЙ.

100 днів мери столиці. Вони минуть цілими днями. Втім, діяльність відкрито рухатиме — з дня виборів чи з дня початку роботи сесії Київради. Для Леоніда Косаківського, гадаю, ці сто днів — суто символічний відтинок часу. Він закликав їхню результативність, ще будучи до виборів представником Президента в Києві. Тож тепер, як мовлявся, ратувє курчат на відносному старті. Як вони, «курчат», після виборів?

— Справді, я фактично продовжував роботу, зосередившись передусім на розв'язанні проблеми фінансування житлового й іншого будівництва в міській року. За останні часи, після виборів, побудовано більше житла, ніж за все перше півріччя. Повад без відсотків житла, що будувалось в міській року, збільшилось. Крім того, фінансово підтримали й почали реально віддавати борги житлово-будівельним товариствам, оскільки через інформаційну заборону в будівництві не могли отримувати інформації про квартири для них. Тепер уже розв'язано й проблему фінансування будівництва метро. Виділено великі суми у валюті на закупівлю ліків, транспорт та за запасних частин до нього, інші ці контракти реалізуються.

— Леоніде Григоровичу, за умов повільного розв'язання проблеми про те, що фінанси в Києві є. Де й звідки взялися ті «кумбачка», за якими якийсь анім удаюся підживити згадані бойкові топки?

— Каю — один з регіонів — донорів державного бюджету. А більшість в основному отримує гроші з державного бюджету, а не перераховують. Наприклад, за дев'ять місяців місто дало податкових надходжень 23 трильйони карбованців, але 70 відсотків цих коштів відійшло до держбюджету.

Столиця має надходження від діяльності державних підприємств, банківських, підприємствницьких структур, підприємств заробіткової сили. Чимови підходу, скажімо, залучаємо вільні кошти у підприємств, підприємствницьких структур на житлове будівництво, але те, що маємо, даєт підтримку нашої діяльності. Рік тому ухвалили програму «Про першочергові заходи зі стабілізації економіки в міській року». Тоді до нас багато хто ставився скептично. Але вона спрацювала і допомогла жити протягом року, фактично даючи можливість інфляційно-цінної бури і додатково знаходити кошти для фінансування заходів соціальної підтримки населення.

Розумію, вважало, що столиця має якесь привілейоване становище, ніби живе за рахунок інших регіонів. І, на жаль, що тезу експлуатують керівники окремих підприємств, які хочуть й надалі виключати фінансові ресурси з міста в інші регіони. І фактично Київ дає багато регіонам. Адж є закладений Верхньою Радою норматив.

— Як і інші пропозиції щодо формування місцевого бюджету і державного?

— Все дано в ході теза: бюджет має формуватися знизу. В житті все навпаки — все по жорсткості централізовані й беруться зверху. Во системі проста: що більше заробляє грошей, у того більше й влучають. Так само і з валютою. Фактично, якщо ми заробляємо більше грошей, то заробляємо. Я робив курси за сценку, коли п'ять відсотків валютної виручки залишалися б для потреб області і регіону.

Розумію, державі також потрібні гроші для утримання бюджетної сфери. Погоджуюсь, в столиці й частка цих не найменша. Тоді хотілося б, щоб гроші витрачалися в державних банках до держбюджету гроші, яка частка з них повертається на територію міста, чи достатньо цього, щоб місто могло утримувати державну власність, корті функціонувати у столиці. Адж як би там не було, а звертаються до міської влади. Обличчям є, як витрачають ці гроші, міської влади, а й усієї держави. Я вже не кажу про транспорт. Автобусний парк, метрополітен — це власність держави, а не міста. Якщо ми використовуємо, всі кошти для них відіде сьогодні тільки місто. Міністерство на повноповнення київського автобусного парку не дало жодної копійки.

— От реальна ситуація. Більшість будинків, куди часно не подали тепло, вийшли. А люди півтисят з

звернулися з проханням до киян, щоб вони зисювали свою точку зору на ситуацію з формуванням аладинх структур у місті, на те, якщо вони бачать організацію влади в Києві. Чому б киянам не ухвалити статут міста, якщо це не буде зрозуміло відповідним законом?

Сьогодні маємо повну ясність, що треба робити. Вважало, що після того, як ми нареніт сформуємо комісії, хоча цей процес ще іде важко, робота й сама й виконують урядові заклади. Треба ретельніше займатися й насущними, поточними справами. Скажімо, спробувати зрозуміти в тому, як іде приватизація. Досі робилися так, як ми міським владі була була відсторонена від неї. Ми любимо відповідало на все, але без нашого дозволу приймали рішення, що пролити, що приватизувати, навіть не підкалячись, який це матиме вплив на реальну ситуацію в місті. Якщо говорити в цілому, то, безумовно, процес, який ми доваляти прожити ці часи переходу до ринкової економіки. Та є багато проблем.

— Мабуть, це й є основні задачі

Леонід КОСАКІВСЬКИЙ: «Київ — політичний барометр країни»

законпроекту про столицю? Які концептуальні положення мають бути закладені а ному?

— На мою думку, доброту основною задачею столиці є забезпечення підпідпави у киянів, де й закладено перші реальні можливості міста як столиці. На жаль, виконання Указу фактично заблокувало Кабінет міністрів. І до нас там не розглядали заходів щодо стабілізації соціально-економічної ситуації в Києві. Хоча вони запозичили всіма міністерствами. Наші недовольство, а також дали результати. Це і є ставлення окремих керівників до реальних потреб міста, в якому вони мешкають, але хочуть бачити тільки статистичні вагалі, гадаю, ставлення до столиці слід змінити.

Управління столицію не треба намагаючись ініціати, скажемо так, в одні рамки нового закону, в однакові умови для всіх міст. Втім, вони повинні мати право вибирати самі системи управління в рамках загальнодержавних норм. Голова мислячида позначити право вианачити структуру і дивирати виконувати команду, примусити виконувати команду, а не тільки мати перелік державної відповідності державні повноваження. Рада теж має їх достатньо. Це затвердження системи управління, виконання повноважень, земельна політика — стратегічні питання. Якщо кожен займався своєю справою, не виникали б суперечливості, халасу, а зокрема, хто приймає земельні рішення. Немає тільки суперечок навколо того, хто прибираєте мушкет. Думаю, що, враховуючи специфіку міста, виконання мави бачити права з розв'язання оперативних земельних питань, мави право на управління як комунальною, так і певною мірою, державною власністю, розташованою на території Києва. Тож чим швидше ухвалити закон про столицію, тим краще буде і для Києва і для барометр України. І доки нормально в Києві — нормально в державі. Але не доведи Боже, щоб якісь заворушення по Україні.

Скажу, сподобалося це комуся чи ні: не можна тримати трильйонів місто зазломком прийняти політичні рішення. Якби в Україні відіде історії, коли зачало перенесення після виборів. І ми готові в разі, коли наші пропозиції не знайдуть відповідної підтримки аладинх структур,

Щоб одержати ділянку землі, людині за діншим Земельним кодексом треба чотирь разів вийти на сесію Київради, щоб вона прийняла рішення. Пропонують спростити механізм. Йдеться, зокрема, про систему аукціонної передачі земельних ділянок під якусь забудову, реалізацію конкретних програм тощо. Порахували й проблема онкох земельних ділянок, в тому числі й для тих, хто отримує приміщення. Пакет документів підготували. Якщо міська Рада не захватить, а Верховна Рада відтримас, то критя скресне. Якщо ж ні — інвестори до нас не платуть.

Леоніде Григоровичу, одлаж Київ, адзастся, антистичні аладини...

— За 5-7 років будівельники основно вийдуть з ділянок. А багато площ навколо Києва отримують за яку з Чорнобильською катастрофою чи роздано під садів й городи. Нині маємо підтримку Президента, прагнемо з обласної Радою, щоб покласти право міських органів влади контролювати використання цих територій. Бо, приміром, у районі Холосівки ми втрачаємо територію для будівництва будинків. Польте подивіться, що там робиться, там же побудовано капітальні котеджі і люди ми вже не можемо зафіксувати зашою програмою житлового будівництва. А 224 тисячі киян стоять у черзі на житло. Розроблено спеціальну схему освоєння території для індивідуальної забудови. Але необхідне прийняти рішення як обласної Ради, так і міської щодо виділення земельних ділянок, порядку надання права людям будувати власні будинки.

У Києві побудовано двохсот тисяч чоловік, які мають платити за законом як ветерани. Близько 70 тисяч осіб, які безопередно учасники війни. За рахунок міста ми надади й допомогу перед святкуванням 50-річчя визволення України. Побудували житловий будинок для інвалідів учасників війни, плануємо довести велику кількість житла передати учасникам, інвалідам війни напередодні 50-річчя Перемоги.

Леоніде Григоровичу, так уже ведеється, що нині більше говорять про політику, про аладу, про економіку, а не про політику менше. Тому спробуємо порушити традицію. От, скажімо, хто ак за знаком зодіаку?

— Йде завжди збігаються звні гороскоп з реальним життям?

— А реальні життя завжди складніші, ніж там написано.

Він завжди збігаються, скільки там усього передбачають. Але, наприклад, якщо у мене й гороскоп написано, що пей тільки пиво, а я не пью, то це значить, якийсь рішення, я приймаю й незалежно від того, написано чи ні. Та все одно цікаво читати. Кожна людина має право знати, який гороскоп їй дийшло, і потім до гуманітарних наук. Але основний його профіль — кібернетика.

— Як ви вважаєте, що нині в Києві ви викладаєте свої вільні думки?

— Такіх не воїтяться...

— В якому районі ви мешкаєте?

— Чи маю ділянку в міській року?

— Живу на Печерську. Квартиру я не міняю у зв'язку зі службовим просуванням. Авто і дачо не розжіню.

— Ваш характер? Ви холерик чи флегматик? Як ви себе оцінюєте?

— Ви знаєте, мені важко сказати, я ніколи себе не оцінював, завжди це залишалося іншим.

— Як вам подобаються очіки?

— Мене не дуже хвилює, як мене оцінюватимуть. Я не дуже рідко приймаю на отримання позитивних оцінок. У своїх рішеннях виходжу з необхідності прийняти якихсь рішення, хто чим і чим можемо. Навіть якщо це не популярно. А щодо інших речей, то думаю, що кожен має можливість мене оцінювати за реальними ділами.

Розитувала Світлана ПИСАРЕНКО.

МИТТЄВОСТІ ЧАСУ

Оттава

Український парк на канадській землі

Оразу після обрання Л.Кучин Президентом України місцеві газети друкували знімки, де майбутній лідер держави зображався то серед батьківського двору, то в чехів «Підземашу», то на власній земельній ділянці.

Попередній досвід Леоніда Дакимовича, цього разу не лише політичний, а й землеробський, став йому в пригоді й під час перебування з державним візитом у Канаді. Тут він несподівано резиденції генерал-губернатора Канади класового листа Р.Натаніши посадив дерево. Подячують, що воно ростиме поруч дерева, подякового кошиком українським дітям Л.Кравчуком.

Президент України Леонід Кучма.

Тегеран

Готують до несподіванок

Міністр інформації Ірану Алі Фахлагіні заявив, що присутність військ західних країн у Перській затоці є загрозою безпеці.

Міністр відзначив, що Іран має повну підлясть і бути готовим «до ризиків несподіванок». За його словами, «присутність вимагала від несподіванок».

Іран історично досліджував загрози безпеці напруженням міжнародної могутності Сполучених Штатів у регіоні Перської затоки, що спричинило пересування іракських військ до куейтського кордону, заявляючи, що за цим «стоїть геополітичне прагнення США».

Американський Ф-18.

Амман

Втомилися народжувати для війни

Мирний договір, підписаний Йорданією та Ізраїлем, — хочочі проти палестинців, сказав в заяві Ісламського руху опору (ХАМАС), «Після ознайомлення з текстом договору ми чітко усвідомили правоту звинувачень, вчинених корисним Йорданією Хусейном проти нашого палестинського народу, та все страждати постопок, зроблений Ізраїлем», — зазначено в заяві.

ХАМАС особливо піддає критичній увазі частину договору, де йдеться про співпрацю двох країн у галузі координації своїх дій проти тероризму. Це розглядається як намір завадити удару по ХАМАС у Йорданії та на окупованих територіях. У заяві застерігають палестинців на адресу Палестинської національної адміністрації на чолі з Ясіром Арафатом не вступати в боротьбу проти ХАМАС, бо це означить відмову від Ізраїлю — нахабства одних палестинців на інших.

Повідомляється також, що на Західному березі річки Йордан відбулася масова демонстрація палестинців проти укладання йордансько-ізраїльського мирного договору.

Демонстрації спалили портрет короля Хусейна. Серед демонстрантів було мало жінок. За сорок з літніми роками вони зголосилися народжувати для війни.

Йорданським жінкам не до політики.

Лондон

Військовий контингент для повної безпеки

Британський уряд підняв завуу Гірандської республіканської армії і протестантських націоналістичних організацій по відношенню до захпіння насильства і сподівається, що «припинення вогню» стане постійним. Про це заявив у парламенті міністр оборони Великобританії Малкольм Ріффін. Однак він відзначив, що такий розвиток подій не перекладає зараз або у найближчому майбутньому виведення з Північної Ірландії англійських військ, що там перебувають.

Усі терористичні угруповання, які і раніше, мають чималі можливості для вчинення актів насильства без якогось попередження, продовжували їм, тому уряд примусить там військовий контингент для підтримання Королівської оліверської поліції на необхідному для безпеки рівні, якась глава британської оборонного відомства.

Британські солдати в Олстері.

Вашингтон

Дружина Президента США намагалася вступити до морської піхоти

Президенту США Біламу Клінтону часто доводилося те, що в роки війни у В'єтнамі він ухилився від призову до армії й навіть брав участь у демонстраціях пацифістів. Проте, як з'ясується, майбутній глава Білого дому не сказав «ні» своїй дружині Хілларі, яка одного разу його дійшла вирішити прислужитися Америці зі зброєю в руках. Інша річ, що її спроба закінчилася невдало.

Вступивши у Вашингтоні перед групою жінок — ветеранів збройних сил США, Хілларі Клінтон розповіла, що 1975 року, вже після шлюбу, захопилася військовою романтикою, вирішила записатися юридичну практику в штаті Арканзас і приїхав записатися добровольцем до корпусу морської піхоти. Однак на призовному пункті молодий десантник

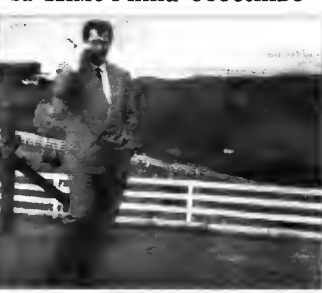
Бонн

зацікавлена...

Міністр закордонних справ ФРН Клаус Кінкель позитивно оцінка підписану в Києві угоду між урядами України і Німеччини про спільну розробку технологій знищення палестинських стартових установок стратегічних ракет.

Підписана угода, — підкреслює глава німецького зовнішньополітичного відомства, — відкриває новий етап у німецько-українському співробітництві. Уряд ФРН особливо зацікавлений у тому, щоб підтримувати Україну при виконанні нею своїх зобов'язань у справі розроблення, переобладнання договором СНО-1, а також Ліссабонським протоколом.

А Німеччина особливо

Клаус Кінкель.

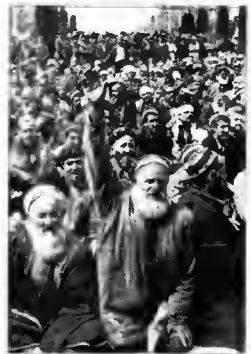
Душанбе

Спостерігачі за війною і миром

Численні факти порушення Закону про вибори Президента, випадки морального, силового і психологічного тиску на прихильників А. Абдулладжанова містяться у зверненні ініціативної групи підтримки цього альтернативного кандидата на президентську посаду. Документ, як стало відомо, надіслано на адресу ООН, урядів Російської Федерації, США, інших країн.

У зверненні, зокрема, вказується, що в міру наростання ходу передвиборної кампанії певними колами з числа прихильників Голови Верховної Ради Таджикистану Е. Рахмонова умишлю створюється напружена обстановка навколо призначення на 6 листопада виборів Президента країни, штучно розпалюються місничні настрої, у засобах масової інформації допускаються прямі висловлювання на підтримку лише одного кандидата.

У зв'язку з цим ініціативна група звернулася з проханням до ООН, урядів РФ, США, Узбекистану направити до республіки міжнародних спостерігачів і незалежних експертів, залучити аналізовані тут колективні мирові сили до спостереження за ходом виборів.

Слово народу.

Прага

ЦИТАТА ДНЯ

«Для стабільності посткомуністичної Європи набагато більшу небезпеку становлять популістські лідери, ніж колишні комуністи, що повернулися на політичну сцену... Найбільша небезпека загрожує Європі в тому разі, коли вона не зможе побудувати новий паневропейський порядок, який охопить би угоду у сфері безпеки та економіки за з'явки».

Валдєв ГАБЕЛ.

Президентське подружжя Клінтонів.

них спекуляцій, перетворення маси робітників, селян, інженерно-технічних працівників опозиція тим силам, котрі штовкають народ до неіндастріальних заманій, а державу — до відновлення, забезпечену стародавньою державою, життєвого рівноважжя.

Україні, згідно з постановою Квбінету міністрів України від 11.07.92 р. № 391, житлові приміщення в будинках радгоспів втратили статус службових і підлягають приватизації (Закон

«ЩО МОЖЕШ ТИ, РОЗГУБЛЕНЕ ДИТЯ,

ЗРОБИТИ ДЛЯ ВСЕЛЮДСЬКОГО ПРОГРЕСУ?»

(Початок на 1-й стор.).

У себе. І хочемо вірити в своїх дітей, в учнів, правників. Щоб сказати їм одне sacramentalne: «Може, хоч ви поживете...»

А що ми, котрі віримо в себе, робимо для того? Приклад! Будь ласка. Учителі звертаються до Президента України. Бада без удівни перетягує кавити.

Мистецтво намагаються кинути на ринкову плаццу.

Звикаємо просити в сильних світу цього.

Бідних і замдарів косить епідемія.

І, як у дзеркалі, всі наші бди відбиваються в дітях, нашому майбутньому. Наших надіях.

Вони збентежені й приголомшені. Одні — чому не горить Вічний вогонь навіть у ці знаменні для Києва листопадові дні, інші — тим, як добути «свіжу копійку», як перебороти себе...

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Віталій ЖЕЖЕРА, «Голос України»

ЗІРКА, ЗАГАДКА ДЛЯ АСТРОЛОГІВ

Після відомих поїзд у столичній російській драмі (див. «ГУ» від 15 жовтня у. р. — «Епоха нових вінків») з театру пішла його зірка, антреса, без чийого імені російська драма вже не зовсім російська драма. Пішла Ада Миколаївна Роговцева.

Куди ж пішла Ада Миколаївна? До Театру-студії на Подолі, що нині керує Віталій Малахов (у виставі молодого Малахова «Матінка Кураж» актриса колись зіграла головну роль і, як видно, зберігає добру згадку про це).

Але наскільки серйозний, а головне — чи наловний — цей перехід? Ажте театр Малахова роками тримається не стільки на «зірках», скільки на мішному ансамблі і підірешленій рівності усіх перед усіма. За великим рахунком, Роговцева тут рано чи пізно стане тісно.

Піони що лишається тільки гадати, де зійде П'єр'яна зоря.

На фото Михайла САЧКА: Ада Роговцева «робить ручкою» театрої (імені Лесі Українки).

Миколай НІДВОРАЙ

Вознесіння духовності над солодким гастрономом

19 листопада на теренах Радянського Союзу звикли відзначати як День артилерії. Нині ж не буде особливо банальністю, коли скажемо: артилерія замовкла — заговорили музи. Бо саме 19 листопада нинішнього року відкрив перший сезон театр «Беніфеці» на Хрещатику.

Отже, на нашому «фронті» відкривається не лише комерційний ларек. Власне, «Беніфеці» не є театром у звичному розумінні слова, швидше це культурно-мистецький центр з досить широким програмним дід. Тут, на Хрещатику, 46 (над «солодким гастрономом») розміщується тільки дирекція та записувальний кабінет, а в своїй театральній групі нема, вистави ставляють у різних кутках, головне, аби ідеї того варті були оригінальному. Лип у такому разі йому надають фінансове сприяння і спонсорів майданчик.

Чим же, в такому разі, відрізняється цей театр від славного театру «Сузір'я», що на Ярославів Валі? А хоч б тим, що, окрім спектаклів, тут будуть виставки, концерти і — беніфеці знаменитих артистів, режисерів, художників, співаків.

На те й «Беніфеці»? І місце — Хрещатик — для беніфеціс наряд чи знайдено у Києві достойніше.

Планується, що беніфеціс конкретних митців ставитимуться не окремими й окремими «овісінні» ввесьмі — кожен з них буде неповторним спектаклем про ту чи іншу знаменитість за участю інших знаменитостей.

Відкривається театр скороченими мистецькими вечірницями. А надбавка з окупованих прем'єр — камерні опера М. Веркільського «Вітис», написана за відомою повістю М. Коцюбинського «Дорогою ціною».

Це буде перше спільне вітлення опери.

... Отже — 19 листопада.

Київ.

ТАКИЙ «ДАХ», ЩО ПРОСТО АХ!

Наступної суботи у колишньому приміщенні Малої сцени київського ТЮГу (в районі метро «Либідська») відкривається культурно-мистецький центр «Дах», що розробляється одразу кілька грандіозних проєктів, в тому числі — міжародних.

Особлива увага тут приділятиметься театральному вихованню дітей. Ініціатор і фундатор «Даху» — столичний бізнесмен і меценат, сам великий любитель мистецтва сцени Влад Трофійчук.

Наш кор.

Христофор ГРУША, незалежний оглядач

Обсервація крізь пергаментні вуха

Водян Ступка на цілих два місяці поїхав до США. Нинішній на вистрої, поки з'являтиметься титр «Записки божественного». Але чим ж можна обміняти хіба що американи. Насправді рік у тім, що Ступка оце недавна на рідній сцені зіграв персонажа на ім'я «Він» у п'єсі Іонеско «Мачині удахи». Той «Він» під німцем спешитиме додому роки до даху — люди стільки не живуть, але на те ж Ступка й майстер! І ось отой 200-літній старець (на академичній сцені, Боже ж мій) невдоволено катяється на деякі залишки мужської гідності й навіть киває пальцем на ту частину своїх штанів, де у нього вищебавили мужські ознаки перебуваючи в очевидній творчому неспокій.

Позаздримо ж по-доброму персонажів Водяна Ступка — і поспівачу самому Водяну, бо тепер на нього накиснуться режисерів іншої української цінтотівності й кричати: не може того бути, а якщо й може, то не повинно, бо нас, українців, деськи носять по широкимпих кіпсутих ланах.

До речі, один з відомих режисерів нашої ціноти, видатний хуториний і просвітителі пан Пчоловод сидів на цьому спектаклі разом зі мною, але адміністрація театру чомусь посадила його вигідно, рядів за два ближче до сцени, тож я змушений був обсервувати виставу крізь прозорі пергаментні вуха пана Пчоловода. О, франкізці, неже ви гадаєте, що пан Пчоловод порозумівся чи подобірається, сидючи ближче до вашої сцени?

Отже, Ступка вірно робив, що дремував нині до Штатів — поки все тут вляжеться (під словом «вляжеться» маю на увазі критичні емоції, а не щось інше).

На цьому можна було б і закінчити рецензію, але скажемо ще кілька слів — бо п'єси Іонеско франкізці протягом своєї 75-літньої

історії ще ні разу не ставили. Останнє виграше дивним: нормальні собі п'єси, чимось нагадує славетну «Загибель ескадри», тут, як і там, персонажі велими пікуються про вибір вірного шляху, та так ні до чого й не додумуються, бо все маріють маріють і вітер у полі, як казав Еклезіаст. На що виставу варто ходити з дитим переломного віку: вони одразу перестануть мучитися наївними запитамики на зразок: «Тату, а хто дужчий — Чорновіл чи Царомирді?»

Дітям вистава сподобається ще й тому, що тут буквально через кожні п'ять хвилин гучно стріляють з кулемета. Я, як на лихо, під час вистави ведши страждати на нежить, і кулеметні черги дуже мені допомагали користуватися носовичком, і сусиди-глядачі навіть не озиралися.

І загалом на що виставу варто сходити — тут багато хороших артистів припадає на один квадратний аршин сцени: окрім Ступки ще Наталія Лотцька (теж грає 200-літню, будучи при цьому не менш чарівна, ніж тепер), Людмила Смородина, Михайло Крамар, Василь Мазур, словом — сузір'я.

Ставив виставу Василь Сечин — росіянин, що мешкає в Німеччині. Спостерігаючи за його режисурою, думається, що пан Василь або вже зовсім опедантизис-онімічався, або — надто буквально зрозумів старого Іонеско, котрий колись сказав: «Моя п'єса не зобов'язана бути оригінальною або прославляти мій талант».

Так і є — вистава не оригінальна, просто собі культурна ілюстрація Іонескових ідей. Але нічого — Ступкою, Лотцькою чи Крамаром я ладен милуватися навіть у гіршому спектаклі, ніж цей, дай їм, Боже, здоров'я.

Київ.

КОРДОНИ ПРОРВАНІ?

Здається, мовки на денний час перестали страждати з того вродило, що, мовади, порвано старі нультивні а'яки, давніх колег розділено нородонами, а гастролей театральних в Україні вже ніколи не буде стільки, скільки було раніш. На цьому лаші на листопадовому театральному віршуні. До одного тільки Львова на фестивалі «Золотий лев» з'їхалися актори з Росії, Бельгії, Великобританії, Італії, Литви, Польщі, Німеччини, Словаччини, Туркменістану, Угорщини.

У Києві цимі диними побував Джерджарян. Тут же (на малій сцені ТЮГу) гастроліє авангардний театр з Польщі.

У приміщенні театру імені Франка, на запрошення Театру «Дружба», гастроліє Сукухський абстрактний театр — показують Шекспіра, Кальдерону.

Словом, — живемо, немов у часи застою!

Нам кор.
Ні фото: Ярослава Федорини, директор фестивалю «Золотий лев», фундатор львівського духовного театру «Воскресіння».

Львівський Молодіжний театр імені Курбаса — один з базових сценічних майданчиків фестивалю «Золотий лев».

Мій співрозмовник – Юрій Логан, член Спілки письменників та член Спілки художників України. Автор історичних оповідань та повістей, романів, дітей та дорослих «Мирон Швачка і чини Сиво», «Далеким шляхом», «Знайомих лев», «Начали коні степом», «Галичини одного діаманта» тощо. Як художник, він розкриває простір, чимало різноманітних світів, його антологію, унікальний асортимент, який не можна не читати. Він згадує, коли знайомий з нею дружба і застаета співпраця. Тож дозволю собі поділитися з вами, як, а що вона вдалася: без зайвого політесу та редакторського втручання. Але, про це мовлялося, можемо співрозмовникові дуже багато, бо мистецтво – це не тільки, як ви знаєте, мистецтво, але й життя, що не дуже зрозуміло, казано, він зрозуміє, що Юрій Логан не байдужий до того, що чини відбувається творчому процесі в Україні та з людьми мистецтва.

філолог-періодиста Жінко Пилип (на той час, коли односторонній з'їзд з Львова студентів давав напрямки на захід, до редакції директора наукової бібліотеки ЧДУ в жовтні робочий день, а тодішній директор бібліотеки з одного сесійки в листі, Євгеній поспішав до міста, щоб узяти участь у залученні до переселення матеріалів з особистого архіву відомого українського лігвіста, громадського діяча, професора Львівського університету Василя Смильча, як необхідних запісок ЧНД. Під час роботи з архівом текли на підлогу несподівано витяг конверт. Коли Жінко відкрив його, то побачив, що там лежали акуратні аркушки, помаранчеві гарніми каліграфічним почерком. Як з'ясувалося, це були вірші Олега Ольжича.

Школа — це

навіть за копійки, то я хоч з моїми знаннями та з пістетом до теми можу зробити щось хоро-

Розмову вела
Людмила БАРАНОВИЧ.

Ю. Логвин. Ескізи грильних карт,
любленик поки що для себе. Можли-
во, колись знайдеться видавець.

Тільки душ, тільки стиски рук
Злившись в одному дужому хотінні —
І осліплять все живе навкруг
Перемоги ай по-польськи!

Що б там не було, треба визнавати, що ця з'явдка — дуже доречною до поезії повернулися до читача арік, коли Україна вперше так швидко й урочисто пошановує свого славетного сина.

Тільки душ, тільки стиски рук
Злившись в одному дужому хотінні —
І осліплять все живе навкруг
Перемоги ай по-польськи!

**Головний державний санітарний лікар України
Віктор МАРІЄВСЬКИЙ:**

«ДЕ ТОНКО, ТАМ І РВЕТЬСЯ»

Боротьба з інфекційними захворюваннями — загальнодержавна проблема. Медичні працівники можуть і повинні вживати заходів специфічної профілактики. Але вони будуть ефективними за умов розв'язання соціальних проблем. Для розв'язання їх у комплексі потрібно приймати закон про боротьбу з інфекційними захворюваннями. Нині ми вкладає до розробки концепції боротьби з інфекційними захворюваннями.

Хотів би нагадати, що захворюваність на холеру і взагалі стан здоров'я населення в цілому залежить від медиків лише адсотків на десять. Уряд та його аконавіч структура на місцях мають забезпечити населення доброякісною питною водою, створити умови, за яких буде немомалням скиданню незнезаражених стічних вод у поверхневі водотіки. Приципово на всіх рівнях необхідно виконати розпорядження Президента України з наведення нааежного санітарно-епідеміологічного порядку в державі.

Адже створення урядової комісії, на мою думку, було викликано тим, що на місцях уже, на жаль, вийшло у практику ігнорування ехсесментарних дійним і рекомендацій лікарів, посилення на відсутність коштів для наведення порядку. Адже не урядова комісія в разовому пожежному порядку має його наводити, а систематично — відповідно служби на місцях, незалежно від політики, зміни керівництва, роботи парламенту... Вони, на жаль, не зникають, а тільки змінюють керівництво, змінюючи безвідповідальність і зграпування тілвки за допомогою комісії. Медіажі з посередками про Ахтоя й

А стосуюно подальших випробувань, то за умов медицини асього ліна на 40 процентів бюджетного фінансування і критичної демографічної ситуації, на мєе найбільше переходження, потрібно організувати роботу МОЗ та його підрозділів з обов'язковим підпорядкуванням останніх місцевим органам влади, аби якнайефективніше використати кошти. Відомо, що від розподілу функцій, потрібно визначити пріоритети в організації медичної допомоги хворим.

Адже нанашні ринки втрачати працездатності й смертності людей спостерігаються через травми, серцево-судинні захворювання, захворювання органів дихання, злоякісні новоутворення. Саме ці класи хвороб становлять майже 90 відсотків у структурі загальної смертності. Назріла необхідність впровадження економічних важелів управління, йдеться про потаєний перехід на бюджетно-страхову медицину. Адже незаперечна істина – якісна, кваліфікована медицина не може бути дешевою.

З моєї особистої ініціативи після спалаху холери 1991 року в Миколаєві ми запросили до МОЗ главу адміністрації, пішли з ним разом до Кабінету міністрів, пробили постанову уряду по Миколаєву про булізніштво водопровідної системи, виділення грошей для цього, 92-й рік — гроші не виділено, 93-й — гроші не виділено, 94-й — холера в Миколаєві. Ця винен головний державний лікар? Мабуть, лише...

грат Мадриду, відіславши, як і всі інші листи, на зустріч на засіданні Президії АМН, не мій трітій наступ. Я просив записати до протоколу: «Шошова Президіє, бже зазначено жорстку вимогу до всіх членів АМН, щоб вони не вживали поширення хвороби». Напередодні МОЗ надіслав Президентові листа з проханням заступити питання про португуну Діпрі, про яку йшлося в листі, як про найбільш небезпечну для національної безпеки. Бо я як головний санітарний лікар роблю щодня оцінку становища. Необхідно з'ясувати кошти на приведення до ладу лікарні, де перебуває португунка, і на лікування кож до португуну Діпрі як жерства патріотичної ода. Іншаке буде діяч некорисне. Крім важкодів за фінансуванням треба одати їй виховання управлінське. Застосувати відносно неї всі методи управління. Застосувати відносно кожної належні комуністичні, друга ЖЕКів, а сама колонка «Водока»

Усі наші листи до Кабінету міністрів пов'язані зі станом водогінно-каналізаційної системи. У кожному обласному центрі на 2—3 сторінках перелісено колектори і навіприці кожного стоїть позначка — «повіспрацювання», їм по 20—30 років. То чи мігже санітарний дікар попередити виникненняні дише холери, а й черевного тифу, дизентерії, гепатиту. А?

По двадцять проливів каналізації щоденно в Миколаєві та Одесі, де системи будувалися ще за царя, а карти їх загублено. Всі стоки йдуть у Дніпро. Навіть сільсько називати ці жахливі цифри — сотні тисяч тонн неочищених стоків скидають у Дніпро.

[illegible]

Інформація про п'ятий випуск акцій Закарпатського акціонерного комерційного банку «Лісбанк»

А. Характеристика емітента

Закарпатський акціонерний «Лісбанк» створений на основі Закарпатського комерційного банку розвитку лісового комплексу, який був заснований 28 березня 1989 року та зареєстрований колишнім Держбанком СРСР 10 травня 1989 року, реєстраційний номер — 90. Перереєстрований у Національному банку України 4 жовтня 1991 року під номером 14.

Адреса «Лісбанку»: 294000, Закарпатська область, м. Ужгород, вул. А.Волошина, 52.

Операції «Лісбанку»:

«Лісбанк» у відповідності з діючим законодавством, міжнародною банківською практикою і на основі договорів, укладених з клієнтами, проводить в національній та іноземній валюті такі операції:

— залучення вкладів (депозитів) і надання кредитів;

— розрахунки за дорученням клієнтів і банків-кореспондентів та їх касове обслуговування;

— відкриття і ведення рахунків клієнтів та банків-кореспондентів;

— фінансування капітальних вкладень за дорученням власників або розпорядників інвестиційних коштів;

— випуск, купівлю, продаж і зберігання платіжних документів та інших цінних паперів (чеків, акредитивів, векселів, сертифікатів, акцій, облігацій та інших документів), інші операції з ними;

— видача поручительств, гарантій та інших зобов'язань за третіх осіб, що передбачають їх виконання в грошовій формі;

— придбання права вимоги з поставки товарів і надання послуг, прийняття ризику виконання таких вимог та інкасації цих вимог (факторинг і форфейтинг);

— лізинг;

— залучення і розміщення коштів і управління цінними паперами за дорученням клієнтів (трасові операції);

— надання консультаційних послуг;

— угоди на комісійній основі (брокерські операції);

— здійснення інших банківських операцій.

Загальний обсяг статутного фонду на 01.10.1994 року становив 76.282.300.000 крб. Фактично оплачено — 76.282.300.000 крб. Статутний фонд складається з внесків акціонерів-юридичних та приватних осіб.

Б. Дані про п'ятий випуск акцій Закарпатського акціонерного комерційного банку «Лісбанк»

Рішення про п'ятий випуск акцій Закарпатського акціонерного комерційного банку прийнято 02.09.94 року радою банку, протокол номер 8. Загальний обсяг п'ятого випуску акцій 73.717.700.000, що становить 737.177 простих іменних акцій по 100.000 крб. кожна.

Переплата на п'ятий випуск акцій «Лісбанку» розпочинається 10 грудня 1994 р., триватиме 6 місяців і закінчиться 10 червня 1995 р.

Фінансові ресурси, залучені «Лісбанком» за рахунок випуску акцій, будуть використані на цілі згідно з положеннями статуту, зареєстрованого у Національному банку України.

Акціонери, що придбають прості іменні акції «Лісбанку», мають право:

— брати участь в управлінні справами «Лісбанку» на зборах акціонерів та раді банку;

— отримувати частину чистого прибутку від діяльності «Лісбанку» (дивіденди);

— отримувати інформацію про діяльність «Лісбанку».

У разі перевищення суми переплати на акції, оголошеної у цій інформації, більш як 1/3 рішення про її прийняття або відхилення приймається радою банку. Якщо перевищення фактичної переплати менше або дорівнює 1/3 оголошеної суми, рішення про її прийняття або відхилення приймається правлінням «Лісбанку».

Попередні випуски акцій «Лісбанку» зареєстровані у Міністерстві фінансів України і оплачені повністю у розмірі 76.282.300.000. Перший, другий, третій та четвертий випуски акцій «Лісбанку» складаються виключно з простих іменних акцій.

На 01.01.1992 року їх проіндексовано в 10-разовому розмірі.

Дивіденди за акціями виплачуються один раз на рік, за підсумками фінансового року, затвердженими зборами акціонерів, не пізніше 1 квітня наступного року, за місцем розташування головного банку за адресою: Закарпатська область, м. Ужгород, вул. А.Волошина, 52.

Переплата на акції «Лісбанку» проводиться за такими адресами:

Ужгород	вул. А.Волошина, 52
Київ	вул. Народного ополчення, 1
Львів	вул. Наукова, 7а
Сімферополь	вул. Київська, 73
Дніпропетровськ	вул. Кара Маркса, 71
Луганськ	вул. Л.Алехіна, 71
Запоріжжя	вул. Матросова, 23
Харків	вул. Маршала Конева, 13
Миколаїв	вул. Таланин Петрового, 17
Кривий Ріг	вул. Ватулина, 29
Івано-Франківськ	вул. Степана Бандери, 1
Коломия	вул. Січових стрільців, 12
Чернівці	вул. Головна, 119
Донецьк	вул. 50-років СРСР, 106
Херсон	вул. Острівське шосе, 36
Телефон в Ужгороді:	(03122) 3-30-39.

PAREX BANK
Без проблем і формальностей!

- ПРОДАЖ КАРБОВАНЦІВ ЗА ВАЛЮТУ Тел.222418, 22264
- ПОКУПКАМ КАРБОВАНЦІВ, ТЕНГЕ, БЕЛОРУСЬКІ РУБЛІ Тел.222651, 213540
- СПРАВКИ О КУРСАХ Тел.281482
- ОТКРИТІ КОМПІЮТЕРНІХ СЧЕТОВ Тел.283559
- АКРЕДИТИВ В ЛЮБОЙ ВАЛЮТІ Тел.284230

Філія «Львівська» вул. К.Маркса 20/22, Рига, Латвія
Тел.: (0132)-222254, 222418, Факс: 281595
Телекс 614657 LAM SU

Українська Газета — 95

Хто ми є? Хто здатний нами керувати в Україні?

Це провідні теми одного в нинішній державі, з незалежним поглядом, суспільно-політичного, культурно-духовного аналітичного видання.

Українська Газета
Тел. редакції: (044) 216-14-16,
факс: (044) 212-36-22, 417-62-82,
Київ 33, вул. Обертоватна, 1/1

Виходить у Києві раз на два тижні (8 сторінок великого формату) — А-2).

Передплата ціна: на шістьроку — 157800 крб.,
на три місяці — 78900 крб.

Індекс — 30245

у роздріб та оптову в офісній доставці.

Українська Газета — видання патріотів України, Ваш порадник і друг.

Передплатуйте «Українську Газету»!

Арбітражний суд м. Києва (252030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) порушив справу № 13/169 про визнання банкрутом кооператива «Евтулість», юридична адреса: м. Київ-121, вул. Харківське шосе, 201/203, ділячий завод «Юг», (розрахунковий рахунок 461831 в Дніпропетровському відділенні УСБ, МФО 322023).

Претензії можливих кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Інформація про випуск акцій открытого акціонерного об'єднання «Гарантехнолос»

1. Повне назвння: акціонерне об'єднання открытого типа «Гарантехнолос».

2. Адрес: 324000, г.Кривий Ріг, ул.Очтинська, 9.

3. В/с № 00002 в Криворозському філіалі УБ «Відродження», МФО 305642.

4. Преп'являючий розмір установчого фонду АО — два мільярда карбованців.

5. Вислким органом управління акціонерного об'єднання є загальне зібрання акціонерів.

6. Предмет діяльності об'єднання: комерційна і торговельно-закупочна діяльність.

діяльність, виробництво і реалізація товарів народного попреблення і с/хознавчої продукції, продукція тютюну.

7. Срок подпски на акции с 25 октября 1994г. по 25 января 1995г.

8. Акции выпускаются: — простие именные серии АН, № 0001—2500 в количестве 2500 шт., номинальная стоимость 200.000 крб., общей суммой 500.000 (пятьсот миллионов) крб., которые подлежат распространению среди учредителей;

— простие на предъявителя серии АП, № 0001—7500 в количестве 7500 шт.

номинальной стоимостью 200.000 крб., общей суммой 1.500.000 (один миллиард пятисот миллионов) крб., которые подлежат открытой продаже.

9. Решение о выпуске акций принято на собрании учредителей от 29 августа 1994г. протокол № 1.

10. Учредительное собрание должно быть проведено не позднее 25.02.1995г.

11. Акционеры имеют право принимать участие в управлении АО, в распределении его прибыли, получать информацию о деятельности общества, на долю имущества при ликвидации общества.

12. Выплата доходов и осуществление операций будет осуществляться по адресу: 324000, г.Кривой Рог, ул.Очтинська, 9. Срок выплаты и размеры дивидендов определяются общим собранием акционеров.

13. Принимаем решение о приобретении акций АО «Гарантехнолос», необходимо учитывать такие факторы риска:

— ухудшение общей экономической ситуации на Украине;

— увеличение ставок налогообложения;

— форс-мажорные обстоятельства (война, стихийные бедствия).

Арбітражний суд м. Києва (252030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) порушив справу № 13/169 про визнання банкрутом малого підприємства «Абіцена» (юридична адреса: м. Київ-166, вул. Шашкевича, 18/2, розрахунковий рахунок 003468307 в Дніпропетровському відділенні УСБ, МФО 322023).

Претензії можливих кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Арбітражний суд м. Києва (252030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) порушив справу № 13/170 про визнання банкрутом малого підприємства «АБС» (юридична адреса: м. Київ-160, вул. Я.Гашека, 4, кім. 14, розрахунковий рахунок 468401 в АК «Згода», МФО 322595).

Претензії можливих кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Інформація про продаж пакета акцій акціонерного товариства «Молодіжна мода»

І. Дані про емітента.
Вихідите акціонерне товариство «Молодіжна мода».
Код КППО — 14290220.

Адреса підприємства: 254053, м.Київ-53, вул. Артема, 15. Акціонерне товариство «Молодіжна мода» зареєстроване Шевченківському районному державному адміністративному м. Києва 17 червня 1994 р. Свідоцтво № 5230.

Метою діяльності товариства є:
— задоволення суспільних потреб, зокрема, у сфері побутового обслуговування населення у продукції, роботах, товарах та послугах з високими соціальними властивостями і якістю при найменших витратах.

Предметом діяльності товариства є:

— надання побутових послуг населенню з індивідуального пошиття верхнього чоловічого та жіночого одягу, легкого плаття, ремонту одягу. Товариство може займатися будь-яким іншим видом виробничо-господарської, фінансової, комерційної та посередницької діяльності, в тому числі зовнішньоекономічної діяльності.

Розмір статутного фонду 664 тис. грн. 650 тис. грн.
«Молодіжна мода» випускає прості іменні акції номінальною вартістю 105000 грн. у кількості 6330 шт.

Середньозважена ціна акції становить 1,0794 грн. — 143 коп.

Фінансові результати діяльності на 1.07.94 р.:

— дебіторська заборгованість — 250887,2 тис. грн.;

Вивчаючи служб КІПІА сахарних, кондитерських, маслосироводов, хімічних, нафтохімічних, металургічних та інших підприємств! НПП «Мікротерм» поставляє:

- нормуючі преобразувальні сигнали терморез в термосопроводительных лобовых регуляторах и шкалах П282, П288, П293;
- цифровые индикаторы температуры — одноканальные и 12-ти канальные ИТ, ИТ-12, ИТ-2С;
- двухпозиционные регуляторы температуры ИТ-С.

349940, Луганская обл., г.Северодонецк-3, ул. Хмелевского, 4. НПП «Мікротерм»; т-п П18626 НОРД, телефон/факс 8-(06452)-2-82-25.

Газосварка без карбида!

У Вас проблемы с карбидом, кислородом, ацетиленом?

Не беда, обращайтесь к нам. Мы произведем промышленные электрохимико-воздушные газосварочные установки

ТЕРЕ-1.5Т
Топлива сварочного металла 0,5 ... 5 см.
Выход газовой смеси 1500 л/час.
Максимальная потребляемая мощность 4,5 кВт.
Обеспечиваем гарантийное и послегарантийное обслуживание

Звоните: (0572) 32-0127, 32-1903, 20-5396
Письма: 310115 Харьков-115, а/я 3151
Приходите: г. Харьков, ул. Котлярова, 29

Только установки фирмы "Термо" заменяют ацетиленовый сварочный пост!

Частное предприятие фирма «Дори» юр. адрес: г. Симферополь, ул. Харьковская, 76, р/п 2468933 в ж/о АК АПБ Украина в г. Симферополь, МФО 324281, сообщает, что в Арбитражном суде Крыма по адресу: г. Симферополь, ул. К. Маркса, 18, возбуждено дело № 1252-2 о признании ее банкротом.

— дебиторская заборгованість — 25474,1 тис. грн.;

— прибуток — збитки — 103761,1 тис. грн.

11. Умови конкурсу:

1. Початкова ціна продажу пакету акцій у кількості 1272 шт. — 133560 тис. грн. — за голику одним пакетом.

2. Покупці зобов'язані:

— забезпечити матеріальною базою для реорганізації конструкторсько-технологічної підготовки виробництва;

— забезпечувати участь підприємства в ярмарках, виставках одягу, включаючи міжнародні;

— забезпечувати щорічний відпочинок працюючих на виробництві на оздоровчих умовах;

— провести капітальний ремонт будинку.

Для чого покупець повинен внести на протязі одного року кошти в розмірі 100 тис. доларів США, в т.ч. 50 тис. доларів до 1.01.95р. на технологічне обладнання.

Для впровадження нових технологій виробництва, а також на розвиток інших видів побутових послуг та поповнення обігових коштів.

Термін прийому заяв — один місяць із дня публікації.

Заяви на участь у конкурсі оригінали за адресою: м. Київ, вул. Велика Житомирська, 19-В.

Ознайомитися з об'єктом приватизації можна за адресою: вул. Артема, 15.

Начальник відділу приватизації об'єкта соціального об'єкта С.КУЛИК.

Інформація про випуск акцій акціонерного общества «Торгово-финансовая компания «Юг-Восток»

Акционерное общество «Торгово-финансовая компания «Юг-Восток» (далее — Компания) зарегистрировано решением Ильичевского райисполкома г. Одессы от 30 мая 1994 года № 602 в виде АО закрытого типа по адресу: 270098, г. Одесса, ул. Столбова, 2.

Телефоны Компании: 28-38-51, 28-87-14, 28-37-09.

Учредителями Компании выступили Одесское отделение Украинского фонда социальных гарантий военнослужащих и ветеранов Вооруженных Сил, Фонда содействия в борьбе с организованной преступностью «Захист», АО инвестиционная компания «ДИКОМ», другие юридические и физические лица.

Компания создана с целью содействия развитию военно-торгового комплекса, удовлетворения потребностей военнослужащих, работников МВА и других граждан.

Основная деятельность Компании заключается в организации оптовой купаль-продажи товаров, инвестировании предприятий военной торговли, строительства объектов жилого и нежилого фондов, совершении иных видов сделок, способствующих достижению поставленных задач.

Первоначально заявленным уставной фонд в размере 76 млн. грн. выплачен полностью.

Первый выпуск акций, осуществляемый для формирования уставного фонда, зарегистрирован финансовым управлением Одесского областного совета 27.09.94 г., регистрационный № 56/У94. Компанией выпущено 760 простых именных акций номинальной стоимостью по 100 тис. грн. каждая.

Все акции распределены между учредителями.

Руководство Компании акций в собственности не имеет.

До настоящего времени бухгалтерских балансов, расчетов финансовых результатов Компанией не имеются, хозяйственную деятельность не осуществляет.

Президент Компании — Щербов Галина Дмитриевна имеет высшее экономическое образование и стаж работы по специальности 12 лет.

Главный бухгалтер — Панченко Светлана Алексеевна, с высшим экономическим образованием и стажем работы 9 лет, в т.ч. в должности главного бухгалтера 5 лет.

Общим собранием учредителей (протокол № 4 от 28.09.94 г.) принято решение о реорганизации Компании в АО открытого типа, увеличении уставного фонда до 6 миллиардов грн. и выпуске акций на указанную сумму.

Компания выпускает 60000 простых именных акций номинальной стоимостью 100 тис. грн. каждая, серия ТФ С № 00001 по № 60000.

Форма выпуска акций — безналичная.

Акционеру на всю сумму приобретенных акций выдается сертификат, удостоверяющий владение акциями. На внесенные ранее пачки учредителями Компании выдаются соответствующие сертификаты.

Открытие подписки на акции начинается через 10 дней после опубликования информации и продолжается до 15 декабря 1994 года по месту нахождения Компании.

Приобретателями акций могут быть как физические, так и юридические лица.

Первоочередное право приобретения акций предоставляется учредителям Компании, преимущественным правом пользуются военнослужащие, рабочие и служащие МО, работники МВА, члены их семей, инвалидов и ветеранов Вооруженных Сил.

Акции предлагаются на реализацию по их номинальной стоимости — 100 тис. грн. за 1 штуку.

Анац, желающие приобрести акции, должны внести на счет Компании (р/с 3467749 в Одесское объединение Укробанка, МФО 328016) их полную стоимость. При оплате акций Компанией выдается свидетельство, подтверждающее после выпуска акций на сертификат.

При превышении размера подписки или недополучении вопроса о ее принятии решается общим собранием акционеров.

Место, сроки и порядок выплаты дивидендов по акциям определяются общим собранием акционеров Компании.

Факторы риска в деятельности Компании:

— изменение общей экономической ситуации в Украине;

— иные форс-мажорные обстоятельства.

СОЛБ
позволяет качественно проверить ГОСТ 13836-91 при производстве

«Аналитический чистый без углерода в мешках 50 кг в пачках по 1 кг в мешках».

Терминал, 34014, Донецкая обл., г.Славянск, ул.Кавказская, 1-А, ПО «Артиспол» Тел. (06276) 4-28-70, 4-28-71, 4-28-72, 4-28-73, 4-28-74

Факс (06276) 4-28-75, 4-28-76

Арбитражный суд Черкасской области (м.Черкас, бульвар Шевченко, 307) порушил справу № 887/3 про банкротство малого предприятия «Вікі».

Адреса боржника: м.Сміла Черкаської області, вул. Блюхера, 4, кв.1, р/рахунок 000468881 в Смілянському відділенні АК АПБ «Україна».

Предприятие «Эпос» предлагает

насосы и запасные части Бобруйского машиностроительного завода со склада в г.Беля Церков за карбованцы. Принимаем заявки на поставку любых насосов.

Звоните нам в Белью Церков. Телефоны: (04463) 5-72-72, 5-11-77. Факс: (04463) 5-16-05.

Из Киева звоните по коду — 263.

Арбитражный суд м. Києва (252030, м.Київ-30, вул. Б. Хмельницького, 44-в) порушил справу 15/141 про визнання банкрутом кооперативу «Орел», юридична адреса: 252160, Передмістя слобідка, об'єднання ПКО Дарницького району (розрахунковий рахунок 00046192 у Дарницькому відділенні УСБ м. Києва).

Претензії можливих кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ, «Голос України»

ПИТАННЯ ПРО НАСТАВНИКА ВІДКЛАДАЄТЬСЯ

Коли завершився київський матч місцевого «Динамо» з сімферопольським «Таврією», гравці й тренери обох команд висловили неспокійні претензії арбітраві Ігорю Горованюку з Кіровограда.

— Чому таке збурення? — запитав начальника команди Сімферопольського Романова Арноста. Той відповів: — Команди перервали п'ять матчів. Це, працюючи навіть той час, що суддя ледь зазвучив у грі. Ми їх фіксували на секундоміри. Звичайно, обурені і цим фактом, і рядом інших. Зокрема, згадайте епізод, коли нам забив перший гол. Арбітр устрів, коли тренері спробували вийти на поле, щоб приважити повторний удар. Потім випадок з відхиленням з лівого відбиття. Як на м'яч справді вийшло б від відбитого об'єкта — і нашого гравця, і м'янина Шарана. А вже сімферопольський Шаран.

— Гаді, то чому не подали протест? — Знаєте, «Таврія» не така вже багата, щоб кидати гроші в дрібну. Як «Шахтар» і київське «Динамо» вирішили довести власну правоту і то з цього вийшло? Захотіли ці клуби штрафи. Перший — сімсот мільйонів, а другий — триста мільйонів карбованців.

— Але ж після матчу в «Спорте-МАЛС» всі все ж протест подали...

— Було таке. Поприри публікація, звяже — не в російському «Спорт-експресі», а в наших різних газетах, зокрема «Український футбол». Там було написано, що дві години карти ми дували. Ніхто. Але насправді виявилось, що два попередження має його товариш по команді Мікітин. Логічно і цивілізовано було б, якби «ФУФ» надала клубам інформацію про наявність попереджень у гравців. Так роблять, режі, в усіх інших командах. Футболісти сині. Тоді у нас не виникли такі комедійні ситуації. Змусили бам той протест відкликати...

Юрій ДОЦЕНКО, «Голос України»

Матріархат донбаського футболу?

— Питання, не повбавлене риторичності, калі брати за «примір» успішні жіночі футбольні команди «Донецько-Рос», котра за якомусь три роки пролила підтримкою і нестримкою газомом шість літ донбаської першої ліги національного чемпіонату до володарів золотих медалей першості України, щоби обперезати ними республіканський Кубок — «Дубль».

Мій співрозмовник, президент ФК «Донецько-Рос» Микола ЯКУШЕВ, не не охолов до драматично-фінального поєдинку донецьких дівчат із київською «Аліссон».

— Бронзовий призер чемпіонату країни два на гідний двобій. Лише за п'ятьліт донбаськи виграли перемогу. Наші радості-щастя, як то кажуть, не було.

Але ми потворили усім тих же кинкам, як і так давно також зробили «дубль». Але з цієї сфери мала підтекст в Україні центрами жіночого футболу вважалися, цілком заслужено, Київ, Харків. І ось — ми!

— Ейфорія минула?

— Як і з будь-яким розмовляю, члени-но прибувши в Києва, з фінальним зустріч. Не знаю, як у кого, а у спортсменів — як у поетів. Написав чудовий рядок, який, можливо, підлягав ледяній серцем, прочитав його найближчим людям і відчувши спустошеність.

— Вибачте, Михайловиче, не надовго?

— Це таких часів, коли тут, спустошеність — клопотина подорож роботи. І, звичайно ж, — перемоги! Інакше не можна у великому спорті.

— Великий спорт — то міжнародна арена?

— Так. Але ж ми — професіонали. Щоправда, перші команди були аматорськими. У відбірочних турнірах Україну виступало чимало донбаських, ми посіли третє місце. Хоча, на думку тих же фахівців, були не слабші за команду Росії, якій у приміщеному поєдинку поступилися. Та це — вже з минулого. Сьогодні ми племлем надією на участь у Кубку європейських чемпіонів і, можливо, в Олімпійських іграх.

— Повернімося, перепишу, на гришню землю: а де, все ж таки, визнаю донбаського футбольного жіночого клубу, як переможця міжнародного чемпіонату України? Це з неба в упав Кубок?

— То — довга історія. Я свого часу довгою тренував чоловічу команду місцевого бавовняного комбінату. Хлопці, як то кажуть, зачили не писати не лише на місцях, робили, а й на республіканських змаганнях. Та що колектив комбінату справив довжичний, плідний настрій ірешкарній половині — під маркою «Гекстільмаш» виступила на софійній раді волебальної команди, з'явилася у райої хокейстів на траві. Але, знаєте, якось не прижилось. І ось хлопці в нас жіночий футбол вивчили в «Дніпро» наприкінці організувати свою професіональну команду. Не обійшлося без «виряжко».

— Скажіть, будь ласка, чому останнім часом не грає Фурсов?

— У Фурсові сталося велике горе — померла мати. Він триває, але психологічно йому це важко включитися в роботу на повну потужність. Звичайно, Фурсов дуже потрібний команді. Втім, особливих проблем з нападками, на щастя, у нас нема. С Гайда, Антохию, як Моконів, виходили на зміну і грав дублюю.

— Багатоох уболівальників цікавлять такі найкращого в першому незалежному для України сезону футболіста Сергія Шевченка, а це — незалежно-го головного тренера азової колективу Анатолія Зав'язи?

— Анатолієві Миколайовичу Зав'язи минуло виповнилося 67 років. Команда його щиро приймала з днем народження. Інформація, що Зав'язи нібито почав працювати другим тренером у Віктора Прохасевича з залізничного «Ротора», — протектор. Сергій Шевченко грав за однієї з колективів фізкультури Криму, за сприяння «ФУФ» готується стати арбітром.

— Що ж вирішили зі старим тренером? Мабуть, наслідком м'якої діалогу, після трагічної загибелі Павла Костина (за посади в «Таврії» кахалина...

— На загальних зборах команди вирішили, що поки ми наш старший тренер — не потрібний. Але трохи довгою людиною почне вносити корективи до треновального колективу і, втім, коли підуть зміни на користь колективної. А «Таврія», слова Божі, в чемпіонаті рухастіше рівно і на хороших швидкостях. Обговорювалося, до речі, серед багатьох і киндларів Анатолія Ковальова. Але я вже сказав про рішучість. До підпису зі старим тренером обов'язково повернемося на час перерви між колами чемпіонату.

— І без спонсорів? А де це не проста сьогодні справа — здохнення, як одні висловилися, у великій спорт?

— З перших кроків нас швидко щедро підтримували виробничо-комерційні об'єднання «Рос» на волі В'ячеслава Нестеренко, промислово-інвестиційна компанія «Алімар», президент якої Олександр Шведченко, та наш рідний бавовняний комбінат, очолюваний Геннадієм Карським. Не залишили осторонь і колективи місцевої індустрії — лідарів, наприклад, технікуму, де директором є Анатолій Джигитимов. Це все — наші «хрещені батьки».

— А хто ж інші диточки? Пенсе, під назвами і так протомом спортивного року, захищалися команди жіночої футбольної дружини «Донецько-Рос», в жодному матчі не заїдав гіркого поразки, виграючи не лише Кубок і чемпіонство України, а й три міжнародні турніри?

— За припиненом Лобановського не було нікого виділяти до всі двадцяти цього лілі. Лише підкреслю: десь ви загадали про «виряжко» — так ось, сьогодні ми працюємо на перспективу з урахуванням, так би мовити, місцевої специфіки. Відкрито два спеціальні в школі-інтернаті № 3 Петровського району Донецька, філія в районі робочого м. Шахтар.

— Перепишу. Даклатне принципове питання, котре не міг не поставити: не можна мати віддасть свою думку в такій вид спорт, як футбол. Тут уже, вважаю, таке соціальним розподілом: а де у нас великий престижний — теніс, фігурне катання тощо.

— Але ж усе це — спорт. Як і жіноча важка атлетика, бокс, хокей на траві... Так, резерв нашої команди — здебільшого дівчата із шахтарських сімей. І саме на них — надія, бо в таких є характер. А потім я не хочу, щоби вони отримували бріді тропи «на розі», краще жай голи забивають і перемогати!..

— Коли у васів дівчат такий уже «шахтарський» характер, чи не мають вони намір в різні чемпіонати і володарі Кубку України зграїти матч за і матч? І в славетним чоловічим донбаським «Шахтарем»?

— Найякшкити з дівчат кажуть, що не проти такої поєдинку. Але доводять до цього: жай хлопці-донбаські домагаються цього сезону бавити половини того, що досі були на футбольному майдані, а саме: слабка половина. Від себе додам: нинішньому «Шахтарю» таке — під силу! Тоді й зустрінемося. А поки що будемо вболівати за нього. І тренуватися під керівництвом старшого тренера Володимира Кулака і тренера, колишнього гравця того ж «Шахтаря», Ігоря Дибиченка.

Герман БЕНЬЯМІНОВ:

«Солідні партнери хороші перспективи»

Український теніс останнім часом, попри не економічні негаразди, стає дедалі авторитетнішим у світі. Багато хто зважає на виступи українських збірок, і насамперед Анарія Мезенцева. Але на наш ірешкарній я те, як ми організуємо і проводимо неважкі змагання, з якими закордонними партнерами маємо справу. Топік у Києві успішно провівши перший міжнародний тенісний турнір з призовим фондом 10 тисяч доларів. А нинішнього — подібні змагання приймає не тільки столиця держави, а й Одеса.

І наступний рік обіцяє чимало цікавого для прихильників нашого виду спорту, — говорить президент національної Федерації тенісу Герман Бенямінов. — На нашій території пройде ряд захоплюючих змагань.

Серіозно ставимось й до комерційних партнерів. З першого счича разом з українською фірмою «Трай Інтернешнл Ата» (президент — Сергій Ковальовенко) установили тісні партнерські зв'язки з австрійською компанією PRO KENNEX. SPORTARTIKELHANDEL / AG зі штаб-квартирою в австрійському місті Санкт-Пельтен. Вона має ексклюзивне право продажу товарів фірми в Австрії та країнах Східної Європи і СНД. До речі, м'ячани PRO KENNEX гравці учасники майже всіх наших найбільших національних змагань, а також зростають в зональному турнірі «Кубок Європи. Ну і, звичайно, це час «сателітів» у Києві та Одесі. Ані ж фірма «Трай» разом із АТ «Чумацький ярлик» відкриває перший в Україні магазин PRO KENNEX (у приміщенні планетарію) з роздрібною торгівлею. Це популярні в усьому світі ракетки, м'ячі, взуття, одяг. З Австрії до нас ішовально приїма представництва фірми, наш так би мовити, куратор чорно пані Яна Брандл. І перше вже домовлено. До речі, вона поїдемадом, що ракетки PRO KENNEX заложки гравців як любитель, так і професіоналів. Зокрема, свого часу ними користувалися австрійські Ролд Айнер. Це єдиний в світі тенісист, який дівчі виграли Великий Шоколі (в одному сезоні його покорила

Австрія, Вікарії чемпіонати Австрії, Франції, США та Уїмблдену).

Приєдналося до нашого партнерства Акціонерне товариство Український інноваційний банк (Київбанк) і стало головним інвестором проекту PRO KENNEX на нашому ринку. І знову ж таки спільно з фірмою «Трай» воно імпортувало в Україну спортивтарів PRO KENNEX на загальну суму понад 60 тисяч доларів.

А це банк виступив інвестором будівництва спортивного комплексу «Меріанал». Разом з ВО Імени Корольова створено СП «Спорткомплекс Металургів». Перша черга будівництва вже успішно завершена. В тому, що ігровий зал спорткомплексу за технічними параметрами відповідає міжнародним вимогам, переконало баскетбольні клуби «Кня-Баскет» і баскетбольні «Динамо».

Ну а проект другої черги передбачає обладнання тенісного центру з двома кортами.

На завершення кілька слів про змагання, які пролядуть в Україні наступного року. В лютому у Києві зоманний турнір Кубок Європи зіграють дівчата 1981 року народження. Звичайно, наші уболівальники поважають і грав професіоналів. Крім уже традиційного київського жіночого «сателіту», пролядуть ще два чоловічі змагання (місця і дати уточнюються) з призами по 25 тисяч доларів.

На змичка: Герман Бенямінов, грав Таліма Бейко — переможців київського турніру професіоналів.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ГОЛОС

Засновник — Верховна Рада України

Видавць — Президія Верховної Ради України

252019, м. Київ-19

вул. М. Грушевського, 5

з 1 січня 1991 року

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО

Редактори: О. ВІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в.о. заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОДІМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО, А. СОЛОНІНСЬКИЙ, В. СУДЦЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252017, Київ-47

вул. Нестерова, 4

Телефони: для доджок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54;

лінійні розмови — 441-89-34, 441-84-44, телефакс — 449-85-42.

Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідчить про реєстрацію періодичного друкованого видання —

КП № 1 від 18.09.1990 р.

Газета виходить 3 рази

(включаючи і понеділок)

українською і російською

мовами.

Видок з друку

Тираж 97033.

Кодовий друк

Україна

252017, Київ-19

Проституційний, 50.

123 45 6789

Телефон 97033.

Газету набуто і зберігають у найбільшій бібліотеці України — бібліотеці «Голосу України».

Найближчий номер вийде 10 листопада 1994 року.